

Arrest

nr. 121 879 van 31 maart 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X, X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 15 november 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 oktober 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 30 oktober 2013.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op de vraag tot horen van 15 januari 2014.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat E. STESENS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat N. DE POORTERE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 oktober 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 30 oktober 2013.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dient ambtshalve na te gaan of het beroep op ontvankelijke wijze werd ingesteld.

Een minderjarige wordt als handelingsonbekwaam beschouwd, hetgeen tot gevolg heeft dat een minderjarige vertegenwoordigd dient te zijn door zijn vader, zijn moeder of zijn voogd om op een rechtsgeldige wijze een beroep in te dienen bij de Raad. Er wordt op deze algemene regel een uitzondering aanvaard, met name wanneer het een minderjarige betreft, die geen *infans* meer is en over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, telkens het rechten betreft die aan zijn persoon zijn verbonden.

In casu betreft de bestreden bestuurshandeling de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. In voorliggend geval betreft het dus rechten die aan de persoon zijn verbonden, doch de derde, vierde en vijfde verzoekende partijen beschikken gezien hun leeftijd, namelijk elf, tien en zes jaar, niet over voldoende onderscheidingsvermogen om een beroep in te stellen bij de Raad. Zij dienden aldus vertegenwoordigd te zijn door hun vader, moeder of voogd. Aangezien in het verzoekschrift niet wordt gepreciseerd dat de eerste en tweede verzoekende partijen optreden als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen, dient te worden vastgesteld dat het beroep van de derde, vierde en vijfde verzoekende partijen onontvankelijk is.

2.2.1 De Raad stelt ambtshalve het gebrek aan belang bij voorliggend beroep vast.

Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van voormelde wet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie niet in kennis gesteld of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen.

Met toepassing van hetzelfde artikel moet de Raad onverwijld uitspraak doen “waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld”.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar dat zij het niet eens zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog hun visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 15 januari 2014 dienden de verzoekende partijen een vraag tot horen in, waarin zij niet slechts vragen te worden gehoord, maar tevens de redenen uiteenzetten waarom zij wensen te worden gehoord. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening worden gehouden. Ter terechtzitting van 25 februari 2014, alwaar de verzoekende partijen uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 13 januari 2014 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld: *“De verzoekende partijen stellen dat zij hun argumentatie reeds hebben uiteengezet*

in hun vraag om te worden gehoord: het aangetekend schrijven van de Raad waarin hen wordt gevraagd of zij al dan niet een syntheseseminarie wensen over te maken werd verstuurd op 26 december 2013 en zij hebben dit afgehaald op 3 januari 2014. Op 8 januari 2014 hebben zij de vraag van de Raad beantwoord middels een aangetekend schrijven, wat tijdig is aangezien de dominus litis van oordeel is dat de termijn van 8 dagen pas begon te lopen vanaf de kennisname op 3 januari 2014. In ondergeschikte orde menen zij dat er sprake is van overmacht, daar zij niet eerder kon handelen omdat het schrijven van de Raad niet eerder kon worden afgehaald dan op 3 januari 2014. De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking.”

2.2.2 Artikel 39/81, derde lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.”

Artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een syntheseseminarie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.”

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de beschikking van 24 december 2013, waarbij aan de verzoekende partijen een afschrift van de nota met opmerkingen werd gezonden, de verzoekende partijen in kennis werden gesteld van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier en aan de verzoekende partijen de termijnen werden meegedeeld voor het indienen van een kennisgeving om al dan niet een syntheseseminarie neer te leggen en, desgevallend, voor het indienen van een syntheseseminarie, op 24 december 2013 aangetekend werd verstuurd naar de gekozen woonplaats, met name ten kantore van advocaat E. STESSENS, Colburnlei 22, 2400 MOL. Dit is de gekozen woonplaats zoals opgegeven in het verzoekschrift. Naar analogie met het bepaalde in artikel 39/57, § 2, 2° van de vreemdelingenwet worden de verzoekende partijen geacht deze aangetekende brief ten laatste op 30 december 2013 te hebben ontvangen, dag vanaf dewelke de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet bepaalde termijn van acht dagen begint te lopen. *In casu* was de laatste nuttige dag voor het indienen van een kennisgeving om al dan niet een syntheseseminarie neer te leggen 6 januari 2014. De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen op 8 januari 2014 een kennisgeving om al dan niet een syntheseseminarie neer te leggen hebben ingediend, *i.e.* buiten de in voornoemd artikel bepaalde termijn. Overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet dient het ontbreken van het vereiste belang te worden vastgesteld.

Van de sanctie voor het niet tijdig indienen van een kennisgeving om al dan niet een syntheseseminarie neer te leggen, namelijk de vaststelling dat het vereiste belang ontbreekt, kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partijen aantonen dat zij wegens overmacht werden verhinderd tijdig een kennisgeving in te dienen (RvS 15 mei 2003, nr. 119 416). Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State, Afdeling Administratie*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

2.2.3.1 In de mate waarin de verzoekende partijen betogen het schrijven van 24 december 2013 pas op 3 januari 2014 te hebben afgehaald en de kennisgeving om al dan niet een syntheseseminarie neer te leggen binnen acht dagen na voormelde datum – en aldus tijdig – te hebben ingediend, merkt de Raad op dat de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet bepaalde termijn van acht dagen begint te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd. Het ogenblik waarop de verzoekende partijen die afwezig waren op het ogenblik dat de zending hun voor de eerste keer werd aangeboden, deze zending daadwerkelijk ophalen op het postkantoor is niet relevant (Wetsontwerp houdende diverse bepalingen (II), *Parl.St.* Kamer 2010-11, nr. 53K0772/001, 16-17).

2.2.3.2 Voor zover de verzoekende partijen betogen dat het schrijven van 24 december 2013 niet eerder dan op 3 januari 2014 kon worden afgehaald en er aldus sprake is van overmacht, merkt de Raad op

dat voornoemde beschouwing feitelijke grondslag mist, nu deze loutere bewering niet door enig bewijs wordt gestaafd.

Aangezien de verzoekende partijen *in casu* binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet bepaalde termijn geen kennisgeving om al dan niet een syntheseseminarie neer te leggen hebben ingediend en de verzoekende partijen verder niet aantonen dat zij wegens overmacht werden verhinderd tijdig een kennisgeving in te dienen, kan van de sanctie voor het niet tijdig indienen van een kennisgeving om al dan niet een syntheseseminarie neer te leggen niet worden afgezien. Overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet dient het ontbreken van het vereiste belang te worden vastgesteld.

Het beroep tot nietigverklaring is, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend veertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET